

31 styczeń 2024

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XVI, NUMER 678

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 1.02.2024 r.

Kochani!

Na ten moment chciałbym, abyśmy podjęli formację krokami św. Ignacego z Loyoli. Przed nami różne maksymy jego życia, któremu towarzyszyć będą różne komentarze. Modlitwa powinna potrwać ok. 15 min. Jak przebiegać ma modlitwa?

1. Stawaj w Bożej obecności, uświadom sobie, że stoisz przed Bogiem.

2. Poproś o siłę i moc Ducha Świętego – dowolną modlitwą.

Zaproś do modlitwy Maryję – dowolną modlitwą.

3. Przeczytaj rozważanie przeznaczone na dany dzień. Cytat z początku rozważania to słowa św. Ignacego. O ich realizację w życiu mamy się modlić w ciągu danego dnia.

4. Zapisz w zeszycie główne zdanie o które się modlimy. Rozmawiaj później z Jezusem na ten temat.

5. W tym celu odmów dobrowolną modlitwę do Ducha Świętego.

Przypominam, że dalej obowiązuje nas codzienna modlitwa Anioł Pański w intencji wspólnoty oraz zachęcam do postu w intencji wspólnoty każdego 12 dnia miesiąca.

Na owocną pracę, błogosławię +

Oddaję każdego z Was w rany Chrystusa i Jego Krew, oraz zamykam w Sercu Maryi.

ks. Damian, Pasterz

Czwartek:

„Dla nadziei robienia wielkich rzeczy dla chwały Boga, możemy pomijać sprawy obecne, teraźniejsze. To może prowadzić, że jednej i drugiej szansy nie wykorzystamy”.

Jak obietnicami, tak zamiarami możemy bogacić się, ale niewielka to sztuka: ani trudu, ani zdolności tu nie trzeba. Przychodzi łatwo, ale pożytku nie ma wielkiego, ani teraz ani w przyszłości. Po co w przyszłość tak bardzo zaglądamy? Jest to trud osób próżnych. W obecnym, jakie masz zajęcie, popisz się swymi siłami, zaangażowaniem, sercem, wiarą. Wykaż, udowodnij, pokaż co robisz, niczym jedzenie na stół. Samą obietnicą nikogo bowiem nie nakarmisz. Jeśli każda czynność, do której się zabierasz, doskonałą się okaże; jeśli, co dzisiaj dobrego zrobić możesz, na jutro nie odkładasz: to w krótkim czasie wielkie zasługi sobie zgromadzisz i drogą do doskonałości iść będziesz. Owe czyny wielkie i heroiczne, za którymi wzdychasz, rzadkie są i może nigdy nie nastąpią. Próbuń tych mniejszych, dostępnych od zaraz, abys się przekonał, co zdołasz w większym. Patrz żołnierz ćwiczy najpierw na poligonie to, co ma czynić na placu walki przy wszystkich.

Piątek:

„Gdy szatan poddaje nam myśli tchórzliwe i gorszące, podnosimy się przypominając sobie dobrodziejstwa od Boga otrzymane”

Przypomnienie sobie dobrodziejstw pobudza do wdzięczności i rozbudza na nowo nadzieję. Kto tak postępuje nie staje się ani skąpszym, ani uboższym. Nieskończoność nie zna wyczerpania, niezmierność pochłonięcia. Przejrzyj się, jeśli możesz, uczyni rachunek otrzymanych od Boga łask. Czy to życie przeszłe, czy dzień dzisiejszy, czy chwilę obecną weźmiesz pod uwagę;

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemia

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Katarzyna Zdeb

V-ce lider

Marcin Zacharski

V-ce lider

Animatorzy diakonii

Danuta Partyka

diakonia modlitewna

Dawid Przydział

diakonia uwielbienia

Alicja Cyrnek

diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski

diakonia modlitwy
wstawienniczej

Bartłomiej Medygrał

diakonia liturgiczna

Katarzyna Świder

Magdalena Rząsa
diakonia wprowadzająca

Klaudia i Konrad

Przydział
diakonia medialna

Joanna i Wojciech

Wojdyło
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska

diakonia prorocka

Katarzyna Zdeb

diakonia miłosierdzia

nieślychaną tych łask liczbę ujrzysz przed sobą, jeżeli dobrze patrzysz. Każda ta łaska otrzyma prowadzić powinna do wdzięczności i powinna być jednocześnie otuchą, że otrzymasz nowe łaski. W ten sposób Bóg chce w Tobie ożywiać, podnosić nadzieję. Wiele byśmy mogli, gdybyśmy byli odważni. Sprzymierzeńcem naszym jest Bóg. Przez to ani Mu mocy mu nie brakuje, ani Woli. Czemuś gorszemu od wojny, jest obawa, lęk, strach przed wojną. Często nas lęk powstrzymuje, przed tym do czego nas nadzieja pobudza. Pozorami nas zaraża zły duch, nieufność w nas rozbudza, małodusznością przejmując, do zaniechania rzeczy ważnej i potrzebnej. Opierajmy się takiemu podstępowi.

Sobota:

„Jeśli Cię szatan do grzechu nakłonić nie może, to zadowala się tym, że Ci przykrość wyrządził i zmniejszył radość życia Twójego”.

Piekło raduje się i małymi zyskami. Niczego nie zaniedbuje, na czym wzbogacić się może. Jeśli trudno mu do większych, pobudza do mniejszych grzechów; jeśli się to nie udaje, mąci pokój serca, ażeby zmniejszyć pobożność czy ostudzić zapał u ofiar. Za podejrzaną miej częstą w myśli trwożę. Rozbudza szatan trwożę w małych rzeczach, ażeby pod ich pozorem do największych błędów człowieka nakłonić. Działa jak mała chmura, która może przynieść wielki deszcz i zaszkodzić człowiekowi. Zbytnią nawet u świętych trwożę, świętością nie jest. Owe ciągłe w duszy niepokoje, ciągłe wahania się są sumienia katowaniem, pewnego rodzaju męczeństwem, ale męczeństwem szatana; bo bez pożytku, bo ze szkodą domowego spokoju. Umysł wahający się, zatruty, nie jest zdolny do wypełniania swoich obowiązków. Z takiego zamętu korzysta szatan, do złego nakłania, chociaż pod najlepszym pozorem, niby uspokojenia nas, a prowadzi do wielkiej szkody. Jeśli w tym przypadku na sobie tylko polegasz, zasadzki nie pokonasz. Wierz Bogu.

Niedziela:

„O tyle dla Boga ważne są rzeczy, o ile są zgodne z Jego wolą, a człowiek gdy jako narzędzie ich wykonywania z Bogiem jest złączony”

Nie każdy potrafi rozróżnić diament od szkła, szczerze złoto od podrabianego, ogień zmyślony od prawdziwego. Samo patrzeć nie wystarcza, potrzeba tu pewnej wprawy, pewnego doświadczenia. Podobnie i w rzeczach duchowych, aby je rozróżnić, nie zwykłego, ale Boskiego potrzeba światła. Pożądasz wyniesienia się, a nie wiesz, że pożądasz dla siebie zguby; chorujesz na zawrót głowy, więc z wysokości spadniesz. Wyższy ów stopień, o który ci idzie, bezpieczniejszym dla ciebie nie jest; bo cię nie z Bogiem, ale z próżnością połączy. Sądy Boga są przepaścią niezgłębioną. Gdybyś je poznał, to byś się przekonał, o ile bezpieczniejsze jest dla ciebie, pewnych rzeczy nie otrzymać. Zdaj się na Boga. Cóż droższego nad złoto? Bogatym wzrok napawa, ale żołądka nie nasycy. Pożyteczniejszą jest do zjedzenia skórka chleba niż funt złota. Im środek do osiągnięcia celu jest odpowiedniejszy, tym pożyteczniejszy. Co cię z Bogiem bardziej łączy, jak poznasz? Ślepym jesteś w twej własnej sprawie. Bóg cały jest okiem.

Poniedziałek:

„Człowiek oddany modlitwie ani oschłością niech się nie zraża, ani z pociech niech dumny nie będzie. W oschłości trzeba wspominać łask, które otrzymaliśmy, pociechy uważać za Bożą jałmużnę daną na przyszłość”

Nie zawsze niebo jaśnieje tą samą pogodą. Bardzo często powleka się czarnymi chmurami. Z ludźmi, którzy oddają się modlitwie bywa podobnie: albo doznają pociech albo czują oschłość. I jedno i drugie z nieba może pochodzić. Bóg przychodzi, aby zachęcić do miłowania Jego. Odstępuje po to, aby poznać własne siły. Przybywa, aby miłość nagrodzić; odstępuje, aby doświadczyć czy bez nagrody miłować Jego będziemy. Przychodzi, aby przedsmak nieba sprawić;

odstępuje, aby pokazać jak gorzko jest żyć bez Boga. W obu przypadkach jest ten sam Bóg. O cenie modlitwy ani oschłość ani pociecha nie decyduje. Ani lepszą nie jest ta, która w pociechy obfitsza; ani ta, która suchsza, nie jest zaraz gorszą. Wartość każdej nadaje nasza wola i łaska Boża. Jak w naszych ludzkich sprawach, bywają smutne, następnie radosne chwile i odwrotnie, tak samo w sprawach Bożych. Dzieje się tak dlatego, że taką jest Wola Boża, albo dlatego, aby zawsze jeden, zawsze niezmienny stan, nie wyrodził zniechęcenia i nie wbiął nas w pychę.

Wtorek:

„Gdy walczymy o zbawienie duszy człowieka, powinniśmy i Bogu i człowiekowi się podobać, aby gorliwość o Boga pogodzić z pożytkiem dla człowieka”

Siostrami są cnoty, nie walczą ze sobą, ale spokojnie w jednym, tym samym sercu mieszkają. Miłość Boga nie sprzeciwia się w niczym miłości bliźniego. Jedna wspiera drugą i jakby ogniwa w łańcuchu, nierozdzielny łączą się węzłem. Gdy wielu nie szuka chwały Boga, ale siebie samego w posłudze Jemu, to nie jest to gorliwość, ale namiętność, chętność, pycha; wtedy obrzydliwszą przed Bogiem staje się nasza postawa. To nadużycie cnoty. Gdybym się podobał ludziom, nie byłbym sługą Chrystusa. Gdybym bardziej zważał na względy ludzkie, gdyby był one dla swojej korzyści, lub przyjemności to czynił, byłbym godny wzgardy. O względy ludzkie, możemy starać się w sposób godziwy, bez wyłączenia cnoty.

Ogłoszenia

1. Przypominamy o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i ich przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1). Zapisy przez formularz na stronie internetowej:

<https://www.miriam.rzeszow.pl/zapisy/zapisz-sie-na-modlitwe-wstawiennicza/>.

Przypominamy o Regulaminie korzystania z Pogotowia Modlitewnego dla członków naszej Wspólnoty:

- a. Na telefon pogotowia modlitewnego wysyłamy intencje za siebie, swoją rodzinę i przyjaciół, w nagłych potrzebach m.in.: choroby, zagrożenia zdrowia lub życia. Pamiętajmy, że diakonia modlitewna codziennie modli się ostonowo za każdego członka Wspólnoty.
- b. Za pozostałe osoby, intencje można umieszczać na portalu zywawiara.pl.
- c. Intencja powinna zawierać imię osoby omdlanej oraz za co konkretnie będziemy się modlić.
- d. Intencje przesyłamy w godz. od 08.00 do 20.00 (w sytuacji zagrożenia życia, o każdej porze). Max. liczba znaków 160 (1 SMS).
- e. Nie udostępniamy otrzymanych intencji osobom spoza Wspólnoty.
- f. Podpisujemy się imieniem i nazwiskiem.
- g. Intencje ogólne niezgodne z regulaminem nie będą przekazywane (np. intencja Bogu wiadoma).
- h. Informacje przekazywane są przez Pasterza, Liderów i Animatorów.
- i. Aktualizacja danych dokonywana jest raz na tydzień.